

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi H. H. i A. C.-H.
o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K.
z dnia 27 czerwca 2006 r, sygn. akt III Ca [...]
w sprawie z wniosku [...]
przy uczestnictwie A. C., H. H. i P. W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej H. H. i A. C.-H.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestnicy postępowania w sprawie o zasiedzenie nieruchomości (sygn. III CA [...]) H. H. i A. C.-H. złożyli skargę o wznowienie postępowania, zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 27 czerwca 2006 r. Postanowieniem tym zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 21 lutego 2006 r. (sygn. INS [...]).

Postanowieniem z dnia 27 marca 2015 r. Sąd Okręgowy oddalił skargę jako nieuzasadnioną, uznał bowiem, że brak było wskazanych przez skarżących jej podstaw prawnych wymienionych w art. 403 § 1 pkt 2 w zw. z art. 404 k.p.c. i art. 403 § 2 k.p.c.

W skardze kasacyjnej uczestnicy postępowania wskazywali naruszenie w zaskarżonych postanowieniem przepisów prawa procesowego i prawa materialnego (s. 2-6 skargi). Szeroko motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdzali, że w sprawie występują zagadnienia prawne ujęte w trzech pytaniach przedstawionych w pkt III 1 a-c skargi (s. 6-7).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej uczestników postępowania i zawartą w nich b. rozległą motywacją prawną wniosku o przyjęcie tej skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 6-7 i s. 9-29 skargi), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie, zainicjowanej złożeniem przez wnioskodawców skargi o wznowienie postępowania, nie występują – wbrew stanowisku skarżących – przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁸ § 1 pkt 1 i pkt 4 k.p.c.

Należy zwrócić uwagę na to, że Sąd Okręgowy oddalił skargę o wznowienie postępowania wniesioną przez H. H. i A. C.-H. na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. Sąd ten badał wskazane w skardze podstawy, które mogły uzasadniać wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem z dnia 27 czerwca 2006 r. (w sprawie o sygn. III CZ 266/06) i stwierdził, że takie podstawy nie wystąpiły. Chodzi tu o podstawę ujętą w art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c. (uzyskanie zaskarżonego orzeczenia za pomocą przestępstwa) i w art. 403 § 2 k.p.c. (wykrycie nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu). Zdaniem Sądu Okręgowego, zarówno brak istnienia oświadczenia z 22 grudnia 1973 r., jak również fakt jego ewentualnego „spreparowania” nie mógł mieć decydującego znaczenia dla oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Fakt posiadania objętej zasiedzeniem nieruchomości (w sposób ustalony przez Sądy meriti w poprzedniej sprawie przez H. H., K. M. i J. G. oraz kolejnych następców prawnych) dostatecznie uzasadniał uwzględnienie wniosku o zasiedzenie bez potrzeby oceny wiarygodności oświadczenia (s. 5 i 5v zaskarżonego postanowienia). Oznacza to, że pośrednio doszło do ustalenia, iż nie pojawiła się także dalsza podstawa wznowienia postępowania wskazana w skardze

(art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., s. 9 skargi kasacyjnej i s. 3 skargi o wznowienie postępowania). Wniesiona skarga kasacyjna mogła zatem zmierzać do podważenia takiej oceny prawnej Sądu Okręgowego i w tym zakresie mogły być formułowane przez skarżących odpowiednie przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., które mogłyby uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dopuszczając dowód z opinii biegłych grafologów, a następnie z opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. w celu weryfikacji zawartych w opiniach indywidualnych Sąd Okręgowy mógł dojść do wniosku, że opinia Instytutu ma walor wyczerpujący i - przy uwzględnieniu innych wskazanych jeszcze dowodów - mogła stanowić podstawę rozstrzygnięcia odnośnie do wystąpienia wskazywanych przez skarżących podstaw prawnych skargi o wznowienie postępowania. Taka suwerenna ocena sądu meriti znajduje swoje potwierdzenie w treści art. 233 § 1 k.p.c.

W tej sytuacji w rozpoznawanej sprawie nie pojawiły się jednak zagadnienia dotyczące procesowego reżimu opinii prawnej sporządzonej przez eksperta na zlecenie stron, dopuszczenia opinii biegłego wykorzystanej w innym postępowaniu sądowym lub wzajemnych relacji treści takich opinii. Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia dotyczące przebiegu postępowania dowodowego nie wskazuje też na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z racji naruszenia wskazanych w skardze przepisów postępowania (pkt 2 a - e skargi s. 7-8). Ze względu też na sam przedmiot rozstrzygnięcia (badania istnienia podstaw skargi o wznowienie postępowania), nie można twierdzić, że skarga jest oczywiście uzasadniona z powodu naruszenia art. 60 k.c. w zw. z art. 172 § 1 i § 1 k.c. Przepisy te bowiem nie były stosowane przy wydaniu zaskarżonego postanowienia.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).